

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XI. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

nostrum aduolâre, & baptismi Sacramentum petierit

Humilitas.

Tantâ cum omnibus reuerentiæ significatione agebat, vt id alij mirarentur, eumque monerent ne suâ illâ demissione aleret superbiam barbarorum; sed ille aiebat virtutum fructus tum demum vberiores fore, si humilitatis nostræ radices profundius iacerentur.

Angeli.

Duo viri conspecto P. Stephano sese humi abiecere profundæ reuerentiæ causâ: & rogati cur id facerent, respondere visos sibi duos elegantis formæ adolescentes à quibus P. Stephanus tenebatur in alto à terra sublimis.

In Hanchun Sinarum, locustarum examen iugens quod agris exitium afferebat, aquâ lustrali agris aspersâ fugauit.

Aqua benedicta.

Adiunt etiam senis cuiusdam in morte à P. Stephano baptizati animam conspectam ferri ab Angelis in cælum. Id quod Bonzius quidam à se visum ad concionem dixit.

Ingenio, ac variâ literatura in diuinis atque humanis disciplinis fuit magnus, & par cathedræ cuiusque: at virtute longè maximus, & inter maiora Indici Apostolatus exempla ponendus.

XI. DIE MAIL.

P. MICHAEL
RUGGERIVS.

*Stylus Sacerdoti. 11.
Maij. 1607.*

IN Orientem cum P. Rodulpho Aquaniua profectus, Macaum accitus est, vt in Sinas eâ quâ pollebat solertiâ penetraret; id quod feliciter perfecit, Sociorum primus edque dignus memoriâ posterorum. De illo sic in scriptoribus Societatis. Bis quotannis ad nundinas cum Lusitanis negotiatoribus subnaugabat in Catoniensis Prouinciæ Metropolim, explorabatque sedulus, num ab aliquo fortasse Magistratum sedem in Regni parte quapiam posset eblandiri. Cœpit initio cum nō nullis illorum agere, & quandam aperuit illi necessitudinem solertia, & in agendo comitas quâ præstabat: cui cum accideret opinio virtutis, & doctrinæ, studiumque Sinen-sium litterarum, quod euoluendis ipsorum libris præseferbat; tantam illi quorundam gratiam conciliauit, vt attributis in adibus, quibus legatos

Siamenses consueuerunt accipere, rei faciendæ diuinæ obtinuerit commoditatem. Sæpè tamen eundo redeundoque & delinitis per Europæa munuscula Magistratibus, aream Ædis sacræ, ac prophanæ excitandæ in vrbe Sciaquino primus sociorum obrinuit anno M. D. LXXXIII. quam anno mox vertente extructam instruxit opportunâ suppellectile, quæ cum nouitatis Europææ quidpiam haberet, multos ad spectandum ciebat, quibus per eam occasionem semper aliquid de diuinis rebus Ruggerius ingerebat. Dum autem aliam alibi, atque aliam sedendi aucupatur modum, multa coactus est subire incommoda. Verbis etiam nonnullibi malè acceptus, vinculorum minas intentatas euasit. A Neophyto impostore coram Magistratibus adulterij postulatus est, eo ipso nimirum tempore, vt aiebant, admissi, quo scilicet eum longo abfuisse itinere constabat; ideo reiectâ calumniâ, pronunciatus est Ruggerius innocens; at impostor verberibus,

Kk 2

beribus,

beribus, alijsque supplicijs dirè multatus. Iam quò firmiores ageret radices Sinica statio, Alexandro Valignano Visitatori consilium fuit ab Summo Pontifice legationem ad Sinarum Regem procurare. In eam rem missus in Europam Ruggerius qui posset præ omnibus eam explicare, ceu primus expeditionis auctor, & explorator. Anno salutis M. D. LXXXVIII. difficili vsus navigatione, & facto penè ad Insulas tertias naufragio; Olyssipone tandem saluus excedit, & Madritum ad Philippum II. Hispaniæ Regem visendum se contulit, à quo exceptus est inuitatis tanto Principi humanitatis Officijs. Posteaquàm verò Romam venit, negotium interitu duorum, triumque Pontificum impeditum primum, mox etiam ita tractatum fuit, ut nullum deinceps operæ tantæ, atque laboris pretium exstiterit. Ruggerius verò fractus incommodis, præsertim, cum ætas etiam deuexa quieris aliquid postularet, Salernum concessit, ibique vitæ reliquum cum documento virtutis exegit.

P. ILDEPHONSUS
DE MIRANDA.

Hispanus
Huancavelica in Peru.
11. Maij.
1609. xi. 60.
Soc. 40.

Virtutes illum non in humili gradu habuisse, pauperum amore, atque liberali erga illos studio præstantem, & Egidio illi Franciscanæ familiæ alumno meritò conferendum, strenuum denique in vineæ Christi cultione per ipsos 40. annos operarium fuisse perhibent litteræ Peruanae. Et tamen (quod miramur) aiunt, & pro maiore cautela audimus, de hoc tanto viro narrauit quidam huius vrbis primarius fideque dignissimus homo, se dum pro Patre Ildephonso defunctorum pensum orando persolueret, eius animam in expiatorio igne versantem

Purgat.

sibi videri visam deinde tamen post viginti horas ad coelestes Beatorum sedes conscendisse. Hoc inquam P. Rectori ipsemet nobilis ille magnam præ lætitia lacrymarum vim effundens retulit; & si opus esset id iureiurando se confirmaturum affirmavit. Huius cadauer cum anno 1610. aliò esset transferendum postquam per 16. menses fuisset sepultum vinaque calce instratum, integrum prorsus repertum esse scribunt Guamangenses, multasque partes ita molles, & faciles, ut vini hominis iudicaretur, quod sanè consonum aiunt esse & ipsius Ildephonsi moribus, & testimonio de salute illius, quod de illo dederat Guamangensis ille cuius primarius.

P. MATTHÆVS
RICCIUS.

Româ in Orientem missus, Sinas Italus Po-
Mathematicis oblectauit, & pel-
lexit ad fidem multos his prolusionibus mansuæ factos. Cum varijs rurban-
mentis affligeretur ibi, res Christiana, per quietem sibi audire visus est verba illa: *Ego tibi utraque in Vrbe Regia propitius ero.* Et verò feliciter id experimento condidit. Afflictis aliquando rebus Beatissimam Virginem rogauit, ut prouideret. Prouidit illa. Nam postridie tres viri graues testificatione ritè data illum à suspitione falsi, de quo accusabatur, criminis absoluerunt, & ille è custodia liber dimissus est, ac diplomate quoque donatus. P. Iulio Mancinello sapius spectabilis apparuisse fertur, & quidem radijs gloriosus. Vnde Iulius mortem illius longè antecognouit, quam ea per literas significaretur.

quint. 11.
Maij. 1610.
xat. 59.
Soc. 38.

Fiducia
Fiducia

B. 71.

Mora

D. O. M. E.

DOMINICVS DE
CVNHA COADIVT.

Infractus
Vlyssippon
11 Maij.
1644.
stat. 46.
Soc. 12.

Crucifixus.

Pletate ac pingendi arte fuit perin-
signis etiam ante inikam Socie-
tatem, potissimum posteaquam
Christi cruci affixi dolores aliquan-
do meditans in viua quadam mē-
tis imagine videre sibi videbatur
Christum cum Cruce, & diuinam il-
lam faciem sanguine affluentem, ple-
nus ipse solatij cælestis cum sibi Chri-
sti vestes tangere videretur, ac ipsum
Christum penes se transire. Superatis
dæmonis domum conuentientis, & se
illi magnæ umbræ instar in hor-
to ostendentis, ac alijs, tericulamen-
tis, 30. Martij anno 1632. Societati se
addixit, id quod voto concepto iam
ante promiserat. Ibi variâ lætorum
tristibus permissorum vicissitudine,
mœrore animi morbisque tentatus
 tandem sensit se cælestibus delicijs in-
undare, dulcissimâ quadam prædesti-
nationis suæ veluti tesserâ tunc accep-
tâ, cum Deiparæ sacellum præteriret
reuerentiâ illi exhibirâ. Tunc tanta il-
lum salutis quasi certæ fiducia, tanta
è cælo idcirco voluptas impleuit, vt
vix iam se teneret quin etiam in voces
erumperet. Inde sub orationis tempora
sæpè illi hæc vox audiri est visa: Age
perge de solatio in solatium, & quæ
coniunge sanguini Christi Dei. Tum
illi solida quædam, & perpetua Dei
vbique præsentis memoria cum illi-
quæfacto velut in cor cælo adhæsit,
scintillæ instar sensim gliscentis in in-
cendium, vt ille Magistro suo explica-
bat, cum incredibili affluentia deli-
ciarum amoris Dei variè in corpus
etiam exundanti, maxime cum An-
gelicæ mensæ accumberet; tunc enim
vim lachrymarum tantam effundebat,
vt se tanto diuini amoris ponderi iam

imparem fateretur. Aliquando cælum
se illi aperire visum; ac in eo lux quædâ
longius latiusque increfcens. Neque
inueniebat verba quibus indicaret
quid aliquando vidisset cum inter o-
randum desideraret, creata omnia
cum suo conditore coniungi, ipse quo-
que à Deo inuitatus, vt Deo vnâ cum
illis coniunctus intraret in gaudium
Domini sui. In horto tyrocinijs ad cru-
fixum vi diuini amoris sibi vnâ cum
corpore in altum eleuatus videba-
tur, crucique velut affigi, ac in mani-
bus dolorem persentiscere tanquam
elauorum illas penetrantium. Id quod
aiebat sibi semel ac iterum euenisse.
Cum verò tantis cæli delicijs lassum
corpus fatisceret, diceretque Deo
Dominicus se iam ferendo non esse;
visus est illud audire quasi à Deo, sibi
dictum: qui Deum habet à se, ac pro
se: nihil est quod vereatur. Quæ ille
verba magno animi æstu per hortum
inambulans repetebat, corpus dein-
ceps firmum ad illud gratiæ gloriæ
que se illi infundentis pondus exper-
tus. Recreationis tempus, annuenti-
bus maioribus, coram SS. Sacramento
expendebat, Christo illi è sacra illa
ædiculâ, vt ipse videre sibi videbatur,
viso prodire obuiam, ac eum ample-
xari, suumque cor eius cordi coniun-
gere. Dæmonis illum mirè ex crucian-
tis sauitiam Christus miris delicijs
compensauit, quando illi se spectan-
dum visus est obtulisse nunc columnæ
alligatum, nunc verò crucis baiulum,
sed aspectu amabili. Cum valetudina-
rio ministraret, ægrum quendam
Deiparæ impensius commendabat; &
ex vero prædixit ægrum valiturum:
idem se à Deipara impetrasse. In
omnes se quàm profundissimè demit-
tendi artes intentus, hoc agebat ora-
tione apud Deum, apud homines in-
dustriâ, vestium paupertate, ac vo-
luntatis ad omnem Superiorum nu-

Oratio.

Hortus.
Crucif.

Ench.

Coro.

Crucif.

B. V.

Hum. 14.

K k 3 tum

Obed.
Euch.

Mortif.

tum submissione perpetua: maxime posteaquam aliquando diuinum Sacramentum à P. Prouincialis manibus percepturo visus est P. Prouincialis tota facie Christi vultum referre; quæ Christi in Superiore relucens imago illi altè impressa inhaesit, vt Deo verè in hominibus obediret. Corpus afflictabat quotidianis flagris, cilicijs; ieiunijs, nullo pro cibis sale, nullo alio condimento adhibito, tamque parè edebat, vt sub mortem sit factus, se famè ferè continuà fuisse confectum. Cum se in occasione quadam peruicisset, seu mortificasset, visus sibi est audire vocem Dei dicentis: Accipe

hanc consolationem pro illa mortificatione: simulque sensit se liquidissimâ cordis voluptate perfundi. A iunt etiam cum non pauca prædixisset quæ postea ita euenerint. Cum P. Marcellus Mastrillus Vlyssiponæ S. Xauerij imaginem sibi ab eo pingi velleret, ita illam pinxit Dominicus, vt Marcellus talem, omnino talem esse, dixerit sanctum suum Xauerium: & illa imago postea plura admiranda patrauit, de quibus in Marcello fusè scripsit Alegambe. Vitam Dominici descripsit latius P. Iosephus de Seixas, vbi plura sunt de eius admirabilibus atque arcanis.

Concio.

Lothari
gus Mul
ponti
Maij 63
ætat. 84.

Vocatio.

XII. DIE MAIL.

P. CONRADVS
ONNEKINCK.Germanus
Moguntiz.
11. Maij.
1607. æt. 35.
Soc. 2.

Concio.

Vocatio.

B.V.

Illustrem huius famam, & iam inde à puero asperioris vitæ studium in illo commendat Collegium Moguntinum, adeò vt fræno eguerit. Viri primarij de illo inter se, ac nostris collocuti, aiebant, illum, quâ palam pro concione, quâ priuatim auditum, eum demum esse, ad cuius verba posset liquefcere illi qui hæresi, vel alijs vitijs obriguerint. Et verè plures per illum ad fidem, & frugem adduxit Deus. Ecquid adeò vndique sine inter- spiratione satageret rogantibus, responderebat. Et quorsum tandem ad Societatem veni? Aliàs verò Deus bone! quanti est, vel vnâ animam lucrificare, & eximere supplicijs inferorum! Reliqua de illo sic annuæ: De Beata Virgine, quam insigni pietate coluit, negare est solitus quemquam posse vel primæ vocationis, vel supremæ salutis iacturâ periclitari, qui in eius se

clientelam, fidemque ex animo contulerit. Conciones suas, quasi diuinitus quæ dicenda essent subijci animo suo optaret, in more habebat submissis genibus conscribere. In morbo eximie fiduciæ aduersus Christum crucifixum, fastidij harum rerum mortalium, pietatis erga cælestes patronos suos, quorum nomina quæ quot mensibus sortito obrigerant sibi moribundo recitari, atque implorari orauit.

P. PETRVS
EDERUS.

EXimia in hoc viro virtus vbique claris argumentis eluxit. Sed ea illicum alijs fuere communia: istud cum paucis commune habet, quod magno constantiâ nullo fastidio fractæ, magno accuratæ in minimis diligentia, magno demissionis præclaræ documento ipsos vicanos continentes annos in Grammaticæ tradendis rudimentis vtilitati paruulorum diuinæque gloriæ transcripserit, in illo

Germanus
Cremisij.
Maij 1617.
ætat. 83.
Soc. 12.

Humilitas.

Patientia.

Oratio.